

Bilag.

2 spørgsmål fra udvalget til ministeren for offentlige arbejder og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1.

Da loven efter forslaget skal gælde også for Grønland, og da Grønlandsminister Normann nu har rettet henvendelse til den canadiske regering om eventuel dækning af Grønland via den TV-satellit, der tænkes opsendt i 1972, bedes ministeren oplyse, om TV-signaler fra kommunikations-satellitter er omfattet af forslagets § 2. Det ønskes oplyst, hvorvidt kommunikations-satellitter teknisk og juridisk opfattes som „sendestationer for radiospredning“ i luftrummet over det åbne hav.

Svar.

Bestemmelsen i lovforslagets § 2, der er bevaret uændret fra vedtagelsen i 1962, har taget sigte på radiospredningsstationer, der etableres i skibe, luftfartøjer etc. på eller over det åbne hav, og det var ved bestemmelsens udarbejdelse i 1962 ikke tilsigtet at lade forbudet gælde for radiospredningsstationer i satellitter, idet spørgsmålet om satellitsendinger overhovedet ikke blev berørt på daværende tidspunkt. Den af bl. a. Danmark ratificerede internationale konvention om „piratsendere“ nævner ej heller satellitter, og konventionen såvel som det internationale radioreglement, der er udgangspunktet for post- og telegrafvæsenets interesse i sagen, benytter i øvrigt udtrykket „luftbårne“ radiospredningsstationer uden for nationale territorier, hvilket formentlig udelukker satellitter fra konventionens og radioreglementets gyldighedsområde. Man må således forudse, at der må tilvejebringes en særlig lovgivning, formentlig efter forudgående international aftale, såfremt det overhovedet skulle blive aktuelt at kriminalisere „piratsendervirksomhed“ i det ydre rum.

Bestemmelsen i § 2 vil i dens nuværende formulering således ikke være nogen hindring for eksempelvis Grønlandsministerens omtalte planer om eventuel dækning af Grønland med fjernsyn ved hjælp af en canadisk satellit.

Spørgsmål 2.

Ministeren bedes oplyse, om opsætning af antenneanlæg (individuelle og fælles) og modtageranlæg til modtagning fra kommunikations-satellitter, navnlig fra de såkaldte „direct broadcast satellites“, hvis signaler forventes at kunne modtages direkte via individuelle eller fællesantenneanlæg, er omfattet af undtagelsen i § 1, stk. 1 „anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning“. Såfremt det ikke er tilfældet, bedes det oplyst, om opsætning af sådanne anlæg derved inddrages under det ministerielle tilladelsessystem, sådan at der kræves tilladelse i hvert enkelt tilfælde fra ministeren. Har ministeren beregninger over administrationsomfanget ved et sådant tilladelsessystem?

Svar.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 1, der undtager „anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning“ fra kravet om tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder, er indsat for at undgå en unødigt dobbeltadministration, idet licensafgifter for benyttelse af radiospredningsmodtagere opkræves af Danmarks Radio.

Udsendelser fra satellitter, der er bestemt til direkte modtagning hos offentligheden, falder under betegnelsen radiospredning, og da radiospredningsloven alene giver hjemmel til opkrævning af licensafgift, betyder det eksempelvis, at der efter den nugældende